

VERNO KİTAP
Y A Y I N E V İ

ŞİİR BEYİNLİ
Sümeyye Deşirgöl

VERNO KİTAP
YAYINEVİ

Verno Kitap©

www.vernokitap.com

kitap@matbumedya.com

0549 654 72 54

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Genel Yayın Yönetmeni: Oğuz Şahin

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Esengül Ersoy

Son Okuma: Saniye Dingin

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Ekim 2024

ISBN: 978-625-9815-06-0

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Verno Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Verno Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ŞİİR BEYİNLI

Sümeyye Deşirgöl

SÜMEYYE DEŞİRGÜL

1991 Adana doğumlu olan Sümeyye Deşirgöl, Bilgisayar Mühendisliği mezunudur. Yüksek lisansını Bilişim Sistemleri üzerine yapmıştır. Her ne kadar sayısal alanlarda eğitim tahsil etmişse de edebiyata ve şiire duyduğu ilgisi eksilmemiştir. Hatta bu durum, şiirlerinde sıklıkla ortaya çıkan akılcı düşünme sistemiyle duygularını ifade etmesine katkı sağlamıştır.

Bazen tespit bazen gözlem bazen de eleştiri içeren şiirleri aslında ortaya koymak istediği üslubun tamamı olarak karşımıza çıkmaktadır.

İçindeki ilhamı israf etmemeye niyet ederek çıktığı yolculukta şiirlerini yazarken duyduğu hislere, onu sevk eden fikirlere ortaklar bulmak ve şiirlerini okuyanlara “anlaşılacak” duygusunu hissettirmek en büyük hedefidir.

Şiirlerini yayınlamanın, kişisel dünyasına misafir kabul etmek olduğunu düşündüğünden biraz ürkek biraz cesur ama çokça heyecanıyla emek verdiği lezzetleri ilk kitabıyla sunma gayretindedir.

Sümeyye Deşirgöl, evli ve bir çocuk annesidir.

*Gönlümün güneşi oğluma,
Yolculuğumda en büyük destekçim eşime,
Bircik annem ve kardeşlerime,
Çocukluğumdan beri şiiirlerime güvenen kuzenlerime
Bin vefalı teşekkürlerimle...*

İstanbul

Sen içimin İstanbul'u
En kırık dökük yerlerimde kurmaya çalıştığım yeni evim
Alışmışken viraneye, birden yükselen medeniyetim
Geçmiş ve gelecek kıtalarımın heyecanlı buluşması

Sen geçmişin eşsiz izleri
Sokakların, kayboldun kendini bulursun gibi
Hiç belli değil, hangisi birden bakıverir Boğaz'a
Yıkık yeri mi saray yeri mi içinin?

Sen memleketimsin
Birçok memleketlinin aslını aldattığı şehir, İstanbul
Misafir gibiyim bir ömür
Can bağı kurduğum her şeyden ve herkesten
Özür diler gibi sevdim seni

Desen

Sarrafımda insan bulunmaz
Safımda yalnız çiçek
Sanrılarım kendimden uzağa tren bileti

Sayıkladım kaç kez, düşlerim gerçek olsun diye
Çok söylemek de iyi gelmiyor umutla bekleyen gönle

Saydım saydım bitecekti ahlarım
Sözel tarafım ağır bastı, farkını hesaplayamadım

Öznellik irite ediyor yerli yersiz
Yerine göre sempatik veya sahte yersiz ağzında

Elekten geçirdiler, üstte kaldık
Ufalayıverdiler farkımız kalmadı

Sahiciler bin yeminden muzdarip
Sözler ise yakasını kurtarma çabasında zalimin dudağından

Sefalet kadar göreceli başka ne var?
Varlık içinde hiç görünen de var
Hiç görünmeyip “var” olan da!

Umutlu Varsayım

Tebessümün var, hoyratça sergilediğin
Bir selamın var, vermezsen neredeyse hesap vereceğin
Saygın var, yaratılan her şeye ödenecek borç gibi biriktirdiğin
Vicdanın var, çıkar kuyularına veya dogmalara giden arka
sokaklara girişleri tutturduğun
Sevgin var, cihana sarılsa az gelecek, çocuklara sarılınca teskin
edilecek
Hüznün var, ciğeri yanarı görünce uykunu kovaladığın
Öfken var, zalimle mazluma aynı davranmanı engelleyen
Endişen var, seni diri tutan ama acizliği de hatırlatan
Düşün ki her duygudan dengede!
Ruhun amade!
İnsansın!

Gönül Bakımı

Söyle ona, dağıttıklarını toplasın
Yoksa batıyor ayağıma, yanına varamıyorum
Kırmış, incitmiş, bükmüş dudağın kenarını
Söyle bana, içten sarılsak
Kalbimin sen yanı sana batmaz mı?

Affettikçe aldırıyorum kırıkları ucundan
Yeni bir ben çıkmıyor ama
Toparlıyor çehresini yüreğimin

Çocuk

Şımarmak dünyanın en imtiyazlı olma hâli.
Şımaracağıın birilerinin olması,
Şımarmak isteyecek coşkunun seni bulması,
Şımarıklığını gölgeleyecek bir acının olmaması
Ne lütuf dolu ne imrenilesi
Şımarabildiğin kadar çocuk için
Çocuk şımarabildiği içinŞımarabilen çocuk
Çocuk!

Mevsim

Yüzünde bir bulut
Güneşi cebimde saklıyorum
Anlaşıldığım yarınlara

Sen mevsim misin?
Ne olur ısıtmadan üşütmeden hep çiçek açsan?
Zahmetler kandırmış seni
Şükürler yavan

Sıradan kışlık ceketinin iç cebinde
İyi bak, asmıştım dolabının içine
Kör aramak benim yeteneğim
Bulmak tam da sana göre

İpler bakışlarını sıkıyor
Çöz dilinin merhametli yerlerini
Yel atıyor kör sıcağında kalbime
Tembihler zorluyor zihnimi

Ne olurdu dönmeseydi mevsimin, ben sana geldiğimde?

Özlem bitince,
Kavuşmalar anından hızlıca kaçınca,
Sıradan kapıdan girip salona kurulunca
Nefesler daralmadan genişlese,
Kusurlar hoşgöründe boğularak ölse,
Beklentiler biraz da huzurun kapısında köle olsa,
Ah temenniler duaya dönüşse!

Neredesin?

Ölümün bile faili aranırken
Yaşamın var edeni merak edilmiyor mu?
Aramak zahmetli,
Yol bulana
itibar edilmiyor mu?
Bilmek, yükünü de bildirir
Yüksüz yaşamak, sahi yüreğe yetiyor mu?
“Amaç” dedikleri koca kelime
İki dünyada tartılıyor mu?

Kışlık Yazlık Ben

Kendine bakmalı insan, sokağından önce
Bir penceresi bir de gözünün bozuğundan gözlüğü
Gülü incisi, gülememiş incinmiş
Çeri çöpü, çerçevesinden çözünürlüğü
Baharı yeşili, baş vermemiş yemişi
Karı soğuğu, buz tutmuş yürek yolu
Her ne ise kafiyesi, saf niyeti
Kışlık yazlık döker gibi
Eskisini ölçüp seneye saklamaz gibi
Güzelini fark edip üst rafa koyar gibi
Kendini dökmeli insan, kendine!
Bir bakmalı, uzamış mı kısalmış mı canının içi!

Kadın

Çıkmamış huzursuzlukların mimarı
Çıkan muzırların heykeltıraşı
Sebeplerin sunulduğu sehpa üzerindeki dantelli örtü
Kafandaki kurguların ucunda iğne oyası
Minik başarılar mayalansın diye tribünde canıyla alkışlayan tek
kişi
Takdiri dahi aklına getirmeyen iyi pişmiş kuru fasulye olağanlığı
Güçsüze merhametten bükülen bilek
Kendinin kıyılarına, denizini izlemeye giden kaçak kampçı

Fazlasını buzluğa kaldıran, yer kaplamasın diye içine bastıran
İnce kıyılmış sevinçlerle dolu saklama kabı
Balık alıklığında rol yapan fil
Ağzı laf dolu ama yüksek sesle söylediği nadir görülen bebek

Sabunu, dikilecek her önlük kumaşının
Ama mutfak ama okul
Gözü romantizm akımında, dili dışavurumculuktan muzdarip
Uyumdan önceki son kötülük bükücü

Yetenekleri ve tırnakları için törpü kullanan
Umduklarını küp küp doğrayıp salçayla kavrulmakta mahir
Bulduklarını cebinde değil, kalbinde taşıyan, göstermeden ama
damardan

Olurlar tahtında, olmazlar sayılı avucunda
Kremler birikmiş kazayağında topukluyla

Söz

Sözler

Kandırıyor cümlelerin beynini

Bal gibi sözler

Şifa olsun diye kabul ediyor zencefili

Vebalı sözler

Zil çalıyor el âlemin eteğinde

Süslü sözler

Kaliteyi gizliyor bir süreliğine

Derin sözler

Yoruyor zihnin kulaç cetvelini

Hisli sözler

Kalpten vize alıyor gözyaşına koşarken

Kaba sözler

Sıgılmıyor koridorlarına zarif ruhların

Sahibiyle hemen vedalaşıyor

Ah bu sözler...